

Ordføreren for forslagsstillerne (Erling Dinesen): Det var jo en lidt betinget ros, vort forslag fik af arbejdsministeren. Det overrasker mig naturligvis ikke, at han giver udtryk for, at man kan fremstille et bedre lovforslag end det foreliggende. Vi var da helt klar over, at der teknisk set kunne være ting, som skulle ændres, og det er da også klart, at forslaget ikke kan give svar på alle de spørgsmål, som man kan stille i denne forbindelse, men det regnede jeg med var noget, vi kunne tage op og få afklaret; jeg håber fortsat, det vil være sådan, at vi kan få afklaret disse ting under arbejdet i folketingsudvalget. Det, jeg lægger megen vægt på, er, at regeringen er enig i målsætningen. Det afgørende for mig er så, at problemet bliver løst, og at det sker så hurtigt som overhovedet muligt.

Jeg tror ikke på, at det er nogen god idé, som arbejdsministeren foreslår, at henvise sagen til det udvalg, der beskæftiger sig med sikring af feriegodtgørelse. Det er jo problemer af en helt anden karakter, det drejer sig om her, og jeg mener ikke, at man bør afvente dette udvalgs arbejde eller blande disse to problemstillinger sammen. Jeg kan ikke rigtig se, at forslaget i nogen henseende skulle forrykke de aftaler, som er truffet på arbejdsmarkedet omkring ferieproblemerne.

Arbejdsministeren stillede forskellige spørgsmål, bl. a.: skal forslaget omfatte lønkrav uden begrænsning? Det er noget, vi allerede på forhånd har erklæret os villige til at forhandle om, ligesom vi har erklæret os villige til at forhandle om, hvorvidt det beløb, vi har foreslået, er det rigtige eller ej.

Jeg er altså glad for, at man erkender, at der ligger et meget alvorligt problem her, og jeg tror, det er alvorligere, end de fleste forestiller sig. Jeg vil gerne sige, at selv om det i mange tilfælde efter lang tids forløb lykkes at få tilgodehavende løn m. v. indkasseret, så er et meget stort antal arbejdere og funktionærer ofte ude for alvorlige økonomiske problemer ved konkurser og andre virksomhedslukninger. Lad mig eksempelvis nævne Boss-affæren, hvor alene 600 medlemmer af Beklædningsarbejderforbundet fik over 500.000 kr. til gode. Det gik også ud over andre grupper af lønmodtagere. Efter halvandet års forløb opnåede ganske vist disse arbejdere at få deres løn — de var altså heldigere end mange andre — men de

blev alligevel igennem denne periode bragt i en meget alvorlig situation. Funktionærerne havde formentlig endnu større beløb til gode; jeg har ikke oplysninger om, hvor meget det drejer sig om, og hvorledes sagen er afviklet.

Lad mig nævne videre til belysning af baggrunden for vores forslag, at som en udløber af Boss-sagen gik et firma i Skanderborg konkurs. Arbejderne har stadig 75.000 kr. til gode, selv om der nu er forløbet 3 år, siden virksomheden lukkede. Og lad mig nævne bare en enkelt sag fra november måned i år. Det drejer sig om en virksomhed i Nordjylland, der har udstedt dækningsløse lønningschecks. Beløbene kræves nu tilbagebetalt af de pågældende banker. Løntilgodehavendet alene andrager i denne sag 42.844 kr., søgne- og helligdagsbetalingskravet andrager 6.985 kr., arbejderne har 929 kr. til gode i kørselsgodtgørelse, erstatning for manglende opsigelsesvarsel udgør 9.406 kr., altså i alt på denne ene arbejdsplads et løntilgodehavende på godt 60.000 kr. Jeg har fotokopier her af to bankers henvendelser til nogle af de ansatte, og jeg kan bare nævne et par passager. I en af henvendelserne står der til den pågældende, at beløbet skal betales senest den 18. november, da checken er dækningsløs, og det siges videre:

„Efter denne dato vil beløbet uden videre varsel blive overdraget bankens advokat til retslig indkassering.“

I et andet tilfælde, hvor det drejer sig om en anden bank, har man først krævet beløbet indbetalt omgående. Da arbejderne jo ingen penge havde, sendte banken et nyt brev, hvori man meddelte, at banken var villig til at yde den pågældende et lån med passende afdrag til at indfri den dækningsløse check med. Det vil altså sige, at den pågældende lønmodtager er tvunget til at afdrage og forrente et lån på det beløb, han har til gode — penge, som han har arbejdet hårdt for at tjene, og som altså ikke er til stede.

Det er temmelig hårde vilkår, synes jeg nok, og det er helt urimelige forhold. Og så er det, jeg her har nævnt, kun småting sammenlignet med det, vi i øvrigt har oplevet, ikke mindst i de senere år, og jeg er bange for, at det bliver værre i den kommende tid. Lad mig minde om, at det er